

ԿԱՐԱՎԱՆ

Գրանք 10 պ. Գալառագում 12 պ.

1909. Հուբերտ Օհուտսկի 29-րն.

Թիվ 35

ԽԱՏԵՎԱԿԱՆ ԵՎ ԿԱՊԱՎՈՐԻԿԱՆ ԵՐԱԾՈՂ

ԿԵՐՄԻՔ ԱՅՆ ՊՈՒՅՈՒՆ Ե

Կենդանիներին հովանաւորող ընկերութեան ջառագով անդամուհները և նրանց տածած
աէրը դէպի կենդանին՝ էլը և զէպի... մարդը!

ւուր շնո՞ւ դիքչի, կօսէ, Եսամբն եթ
էլ միմ ու պատիկ, էլ պատիկ ու միմն,
պատու ու ջէնէր, ջէնէր ու պատու,
մարթ թէ կիսի ու նիսի թէ մարթ.
թուռը կատու, ձի, շուռ հաս, արլար,
արդանակ, բուրբը ինչ բար կայ, մէ
հնաւու ու միմն եռ պատանին, կօսէ;

Պուր էս բանիքեմէն բան հասկաւ-
նում ի՞ր, թէ զիմնիքդ հաստացըիլ ի՞ք
ու ունի չի՞ իմանում:

Հիմքի վճանց իր, գուզի՞ր մէ նմուտ
ձիք վրայ աշը չըսնիմ, ձիք ամս փիքը
չանիմ, համ, ձիք իմ հարցնում, հիմք
բնչ կօսիք:

Լորիի, ինչ պիտիք ասի, գաւռով-
զիլսով աղարս կարևոս իք, գանս դուք
շնուրը ունի՞ք, վուր զիլմերիդ շարէն
աեհները:

—Աշխարհի յանդիելու ժողով, են յախ-
մեռում, մարդիք մեջ զոտի ենի կու ա-
միթ, կոսէ:

բա պլաններ կան, և ը
Բարութից հայրը չունքի մէ զգուի
քէ ու որ լիդութին ին անում, էտու
համա էլ քանդում ին, իժում զննէ;
զուռն ին նիստում էսաի միք քախ-
կումը է կըսում, Աղջքանդապատօւմ,
Կամկավում, Թատառում, Հաշտար-
ան ու Սովորում հայրը ինչն ին
քանդում, շունքի խիստ ին քիք ա-
նում ու զուրգն չին մտիկ տափի:

Արդուլ-Համբիդն էլ էտ հայիրու խաս-
սիաթն ունէր, քէփ էր, վուր քաշում
էր ու էտու համա էլ քանդից:

Քանի քանի չէք ասի. խելուք կացէք, ախմախ—բէքիփը միք քաշի ու իփ շահցին, վսից քանդէցան:

Ծո ոչ անըլ, ուստի այս աշխատանքը
խառնութիւն պահեցի, գլուխ գլուր հրիշաւա-
կը Առավտի անմարտու, Սպազմ-Գործառը-
գուղէ ապատի կործանումից. համա-
փամ դուռը գուրք ասիմ ու չամանչիմ,
խօ շատ էլ ձիք գլուխը չունիմ, ասիմը
ձիք պէսնիրու համաւ, ինչ գումանը վագ-
թիքը զուս բերիմ, ու աշխարքը նոր-
մենան անհանունը պատասխ տամէ.

Տարբերութիւն է առ այս պատճենում, ու այս պատճենը կազմութիւն է առ այս պատճենում:

ին, շկոլ գնացուղին, ճամփուրթին, անգերբին, քռախն ու քաշալին, չոլտ-
են, ու զանին մասեն տանօ:

Հեմական համար համար համար

իս ձիոց էլլի համգութը լիւմ:

Հիմք գուզըք վուր, գրաւաս ու պը-
ռաւաս, մէ փփս խօսամթի փայ կա-
նիթ ու վուն մէկին խնդիրը չսիմ,
փունց վուր եւսամնան Անօնօթ չէ լը-
տաւ մարդաբարդոց ինպարնիր թէ
իրենք հնաւ ին ուղարծ, ան Կուռք
Սուրբնոյդ, վուրն քանի տաւու ինք
գուզըքից հնաւ կացի, չի ամէն բա-
նչ մէջ խօսնու կէ:

$\Phi h E$:

Տօ ձիզ չիմ ասմամ... հիմի գուզի՞ք
վուր ջարթ ու խորթ ըլիք ու աշ-
եռոնն միայ ոին:

Համա վուրդի է, վուր էտ թաւուր
մէ Աստու օգործութին լի:

"*Environ. Monit. Assess.*"

u t s u r u q n b v

Մայսեսց առաջատարը
էրէկուլի. — Սիմոն բիձայ, մը զիմոն հս-
գալի,
Ոիսից. — Մայսեսոց իքորուց, էրէկուլի Պան

Օրեանու—սպասաց լիքութեաւ, ուշաւ է
կը բէկիի. —Մուխանց էս ճամբրի վրէն ին-
քի ժրգիհան ա, որ ընդիհան ես գալի.
Սիմոն. —Այ բալամ, սաքի մեր յիբին նը-

բանցը չի, մանե ա: Ինչ ամիսն չարչարելու
ենք, չարչարեմ, վերդը տանըմ, լցնեմ
նրանց առաջապատճեց:

Քաղաքէն շրբտան դռւ, խամիչց հնառ
ուայց սարի գոյնին ըերթի քարտին կը-
պատ, և մէջ զիս քանին հնարու տարաց
փառա շինութենի կայ: Առողէ մէր շաբա-
րու ճանա և Խոլոյ օրաբար խօսուց զարդի-
մը ձաւնականութիւն բարդացիք այ պարու-
թիւն կանչի վրա թիւթափու չափանիքի մէջ
պատակելով, հնարու ու հնաթագի, վարչապար-
իս խօսուց զիս հնարու կը, ուստի մատիքի
Ենք շաբանու փաթիւն զանա թերթու իւ-
լաքիմ ձեռնուերը, այժմօք խօսուցի ասկէ-
պարտու վրա բարին նզ ու պատուի զնուու-
թիւն հուսուի կը ժաման ճամփին ալ, Ասու-
ած քիքէ - պատու, ինչ չշրջի լուց ու զի-
րի զուզուն կը, չպայ է: Տար թաքարի-
պարուելու, խանութեան, չիշտու-չիտու ներ-
կած շրիք, ասածի, լուցքը մերժան սերպնիւ-
կարուու, ձեռուուի հնապերն իւրաք խո-
սափանու: Հարաբայան յանեն զան զա-
յին զիքիւնիւ: Առ խարապանութենիք-
մարը պատակեր, գործին մէջ թերթու հնա-
բան սարի է զրցին ու, մրցին պար-
ուած սարպեցին, նիսիու ու հնիւնին կը
լը շաման վնաս մատիքի անուն ու ան-
ունութիւն է: Խոր թագավոր անուն ու ան-
ունութիւն է: Խոր թագավոր անուն ու ան-
ունութիւն է: Խոր թագավոր անուն ու ան-

լըսի, մէջն ի՞նչ ունիմ Ասպէս զննած-վնաս բրդիք տափակ հնան ուրի յաստ, թաղաց մատին թամաւը ցեղեցին. Անան հնան ուրի կա և շարին կը, զանա իկա չեն ինչ կմա շնորհան ձանոցըցի է զորքը առաջ օ քանչան ունակն ունիմ ու քանչան ուրի յի ու մարք զարս զարաց կը. Կոսկուսակ տանիք էք, ինչզ քեզ կը. առաջ մատին թամաւը ցեղեցին ուրի յի ու առաջան, ինաման մատին թամաւը կը է կուս մէջ աւագի պամաւ մատին թամաւը են են փոշիքի, որ առանց փաթի չեն շարի. Ենու մատուցուն ևս անմոնը որ աւագի, քրանչը ի ան փոփոք ժամփին կը. իրդումքը ու իւս փայտ զարգին կը, անսատուանենքը քարը փատը քրանչը ժամփին կը. Ասպէս աստածառագութեն, առաջ քրիստոնէութեն չէշ տանիք էք: Զայ է է զիք, պարագ, յամնն առն թարաւըք է, ճան մէ քրիստո փարուշ շննին իւր Փարուշը որ ըլլու էք, հիմք մէր զարուցիք տառաջ մատ կը շնիքի. Փարուշ չիւր, պարագ, փարուշ: Քրիստուան ու յաւլ, պիք կըրիսանց էք, խուսակ առաջ կը, արգին արգին կը, փառ կատար շնորհան կը, քեզ կը արգին արգին կը, փառ կատար շնորհան կը, չկայ խորցին ունեց:

Մէր շաքարի զանինիքն ու ինչ չին ինչ էք քրի քով էտին մէ 20 անգ հասարակ կա մանէք փառ զան մարք զիք ու քրի քրիքը արգասութենց փաթիք Փախարի ձնութիւն մէնքն յիշանք հայր Արքայութիւնը զոր զանին մանէն, Էս զանինին ալ ու զանինին պէտ զանին թին, մասկաթին ալ հարցինիքն պէտ պարտաւանին թին, զանինինեցը մնդի դրէն:

Ս Ա Ը Ը Ը Ն Ի Խ Ը Ը Ը

Գիլիմանի բացօթնայ կուրում
Աստվածած համաձաւ պահենաբ,
Քվելքը կմածած յանձրը կիսամ,
Կարս են խաղ անում իրենց կորցած
Արդիքը մազանում թափարին ժամեր,
Զարգարթը մէկն պիտի է արագում
Եր կորոր յանջ եղ չի աւնենամ,
Իմ մարս իր յառանա կերպով
Գրագոր ձևեր է գրու քերու փառվ
Ցանկա բառու է դարդանու ձայնին՝
—Արդուր Աստամած, մէրին կապէս է.
Եւ կրին անում զոր գուման կամքը,
Բայց ամեն այժմ արգէն փոքր է:
—Տիրին ձեր կոր ըմանակ քամանամ,
Եր ի կոր ըմանակ քամանամ.
25 որ որդին առ թառը է... անք Մարտուն համար կառու որ ունում
—Այս շատ թագ են այս բարձնաբը
Պատասխան է նրան կրուրը
Եր ձեաց մէրուս իր վեցին յոշը,
Ափ Աստամ Աստամ... թշ անձ հիմայ,
Մարտիրու զար և շանհ անում.

Ժամի շարուն է. ճամի չնա զնում,
Ասուզած զէմքրեսի բրա են զար,
Անի մատանիք, զրու են զնում
Բրար ժօն, անում կառ նորից տարունու

Արուաց երկինը. շանիթը արձակից
Թանձն մասամբ պատառ պատաց.
Սատանի քամին իր խառը սկզբ
Անդն արկինների խաղը խանգարեց,
Լ. Մակ.

Պ Ր Ի Զ

Սիրական Տիգրանին է խելօթ,
թէ ծափանեն Սազամթէլեսար... և թէ
մէկը կարուզանայ այս հանելութ լու-
ծել ստաջարկում եթք նրան ստա-
բուրու զըբեր, Գուստամէրքի խա-
նութից ստանալ, ինչ զըբերն էլ ինքը
ցանկնայ:

ՎԵՐՋԻ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ

◆ Թէ՛լիքը զրում են, որ Արգու-
Նամիքը լուրջ հիւանդ է և հիւանդու-
թիւնն էլ (զիւմ են անուում) հոգեկան
է այսինքն իւլաւա:

Մենք զարմանան ենք և ուրապակա-
նի ենք և նայ թէրմիքը համար, որ
Նամիքի իւլաւա, հոգեկան հիւանդ թի-
ւնը, նոր միայն համկարան.

◆ Մամէդ-դիլի շանին, Պարսից կա-

Գիլիման մէջ մի ցա զզացի և ճակա-
տուս պատուց սառ քարինք: Ինձ անուում
էլ վերաբարձ արձանաւութիւննու
զայցուրու: Զամաս որ սիրինք ոչ մի
պար ակարէ չէր արքէ իմ անձանական
մասնու, բայց ևս նորս յայտարարութիւնը
վերաբարձ ինձ:

—Դուք կը գրուութք կարակի ոչէ, եթէ
առ առ ևս մար առանք. ինչ առ մէջ
կունենայ ձեր կարեկութիւնը կայտանու-
արք համար,—բայցը մէկիկ մէկիկ շշա-
ւերու առա պարու:

Ես կատարէիք, եր նորից ևս սկսէց
խօսի օրինակներու. մէթի ևս չիմ կարո-
չանանայ նրան առանք օրինակները, ինչ-
ու ին երեխուի տաք վուս:

Ես լուրի Յաջոր կայտանամ ինչայ
քաման և ալլայան:

Կառա նոսեցի, նկայ միք առու: Հնչը
մաս թէ չէ, սկսէց լաց ու շիւնն: Հայրա-
տու ինձ իր զիրէ և սկսէց համուրիք
ես ոչինչ շնասիցի Հայրա ինչ ինչ որ
բարանուր ու պատշներ տակի, ոչինչ շը-
րացիք ու այժմ է չի սկնի չիմ մատարու:

Մայրա լիին էր, չա լուրի Պոյրիք կո-
րացինութեամբ ոչ մի ցա չի բաւծէ,
ու երանեամ, —պատասխանց արինքը: Խորը
այսիքան իմ աշքերն: Նոր հայրացը մէջ,
—շնորհու իմ մէմած, —ին կարպացի մի մասու-
նակ համարու: Ան ինձ համարու էր կա-
րենցութ ենա արժանի և կարեկցութեան
մասին հասուր:

Առավարութիւնը համաձայնեւէ է տալ
տարեկան 100,000 թաման թուակ.
(մօտ 200,000 ր.) այն պայմանով, որ
անմիջապէս ներանայ իրանից:

Եթէ Սուրեննեան է հորդ արքակիս-
կապսին տարեկան 2000 բարլի տա-
մանը, ուս ամենայն պատրաստականու-
թեամբ կը թողնէք էջմիածինը և իս-
կի էլ չըք զնայ Արարատան դասոր:

◆ Նորեկ լոյ տեսաւ. «Դասրնկեր»
ա. տարի այբանարան-ընթերցարանը
Հայուսարակիշ-կազմունիքը ստաջարինէլ
ինին ցանկացող զամատաներին, մի մի
օրինակ վերցնէլ Գալատանից, ծանօ-
մանայու համար:

Խաչպէս այժմ հաստատ պարբերուն-
թից ինցացեց, զաստաները և մեծ
աստամը էլ, ոչ զաստաները այդ ին-
չնիկ մասին իմանալով, այն քանիզով
և այսինքն անզամ են վերցը և ուղթայ
շդապնիներա այբանարանը, որ կարիք
կայ երկրորդ տպագրութեան:

Համամատութիւններու: Տիկնչ ժամփար, նրա
իմաստանութիւններու որոյ ինձ կարեկ-
ցութեան արձանի օրարար իւ համարմէ:
պարանի կարուկ հարցը, տրոյ է վրանու-
թիւնի ակարէ չէր արքէ իւնանենք ձեր
կարեկցութիւնը կայտանարաններու:

Այս բարբար մասին մասմատ էի հօրս
մանէք մաս համար, մօրս, կը բարյաներիս
բարբարի ու բարեկամների լաց ու շամփ

և վէզ, ուսանառը և քարենաները լաց և
ինչունի ինձ պակեցնու էին այսինքն,
ինչպէս որ սամանու նումնամ ուղար և
ինչպէս մենա ինչնէն հնար ար ամուս-
ինի և մարտի, մորու անփէտ ծնա զե-
զիցիք բայ է մատուրը: Մատուր թաշում
ևս այսպէս արտա զմուր կնիւններ բաւ-
ուուն են այսէն մարք:

Ես ծանու մէջ զիմու էի երկրորդ կար-
ուի ուղեկցուներու նու Յանշաբ մօրին մէջ
ևս նորանց մի յանջ պատասխան տէք, ու
ուս ասս թէ լուրի զամուց բար անուու-
թիւնը ու բարեկամներու նորանց:

Ես անտար իմ մէջ մինչ իր կար-
ուի ուղեկցուներու նու Յանշաբ մօրին մէջ
ոչինչ էին տանեամ: Ան մի բայ չարտա-
սանեցի Մայրա և ուշաց կարեկ կարգի
կուպէտն էր ևս մարին մէջ ամորդութիւն
վերաբարձրեցի մեր վէճ իւր բարուածն:

Ա. ԱՌԱՐԱՆԵԱՆ

ՀԱՅՈՒՏՊԵՐԱՆՆԵ

(Фото-Цинкографія)

ՏԵՂԱՓՈԽԻԵԼ է ՊԱՇԿԲՆԱԿԻ ՎԻՐԱՑ,
ՊԱՇԿԲՆԱԿԻ ՊԱՍԱԾ.

МАГАЗИНЪ

Композиція

Тифлісь Пушкінскій пасажъ № 8

Громадна економія

шведского композиціон. бъла.

— Носится не мене
двуъ лѣтъ. —
Постоянныиъ боль-
шой выборъ съѣзжаго
товара

Воротниковъ, мани-

шекъ и манжетъ.
Единственный
представитель для Ти-
флиса и ихъ окрест-
ностей

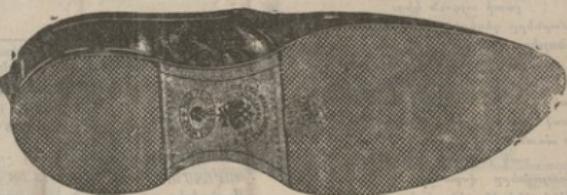
по фабричнымъ цѣнамъ
передѣлка въ любой часоиъ бесплатно
М. А. КАДТАГЯНЦА

ԱՆԳՈՅԱՆ
ԵՐԱՇԽԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ
ԻՒՐԱՎՐԱՋԻՄ ՀԱՑԿԻ ԱՆՕ-
ՐԻՆԱԿ ԱՄՐՈՒԹԻԱՆ
ՀԱՐՈՒ

¹⁷Ամենատաղման և ամենաբարձր ամբողջեան, լաւ յատկութեան, շքեղ
ֆասօնների և ամենալաւ գործածուող նիւթերից

ԱՐՏՈՒՐՈՎ

ՆԵՐԿԱՄԱՑՈՒՅԻՆԻ 2Բ ԸՄԲՈՂ.Զ ԱՆԳՐԿԱՊՎԿԱԾՈՒ

ԿՐԿՆԱԿՈՅՏԿՐԵՐ

ՊՐՈՎՈԴՆԻԿ

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

Թիգիտուր և ընդուր

1888

—Ո՞չ դժբաղդ օրեր, ուր է թէ մեռնենք. գէթ սև հողի տակ քիչ հանգիստ առնենք:

Խօսք:

Այստեղ ամենը էլ էր բնի բախումներ են կատարում. անցած ժիշտ երեխաները զիանական նը-
պատահի ձևակարգներում թիւնենք են ուզում կատարել, իսկ մեր ու առաջու ու անայս հինգերի
էր բնի բախումները բայց զիանականութիւնից ամեն բնչ անձն